

Η ΑΛΛΑΓΗ Ηγεσίας στο Εργατικό, που για άλλους ήταν πραξικόπημα και για άλλους θέμα πολιτικής στρατηγικής, έστειψε την Τζούλια Γκίλαρντ πρωθυπουργό στη θέση του Κέβιν Ραντ, αναλαμβάνοντας το δύσκολο έργο να οδηγήσει την παράταξή της σε νίκη στις επόμενες εκλογές. Οι δημοσκοπήσεις με τον Κέβιν Ραντ δεν άφηναν περιθώρια αμφιβολίας ότι το Εργατικό θα έχανε τις εκλογές. Ο φιλοπολίτης Κέβιν Ραντ, αν και αξιαγάπητος, δεν μπόρεσε να περάσει τις συμπληγάδες του κεφαλαίου και αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το σκάφος πριν φτάσει στον προορισμό του. Και αυτό ήταν φυσιολογικό αν σκεφτούμε ότι όχι μόνο την Αυστραλία αλλά κάθε χώρα και την Υπερδύναμη ακόμη δεν την κυβερνούν οι πολιτικοί αλλά τα μεγάλα οικονομικά αφεντικά. Αυτά τα νέα αφεντικά εξανάγκασαν και την Τζούλια Γκίλαρντ να πατήσει φρένο στις εξαγγελίες του Κέβιν Ραντ για «νέους μεγάλους» φόρους στις μεταλλευτικές εταιρείες. Χιλιοειπωμένα πράγματα και δεν πρέπει να λέμε κάθε φορά τα ίδια και τα ίδια.

ΠΡΕΠΕΙ να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτά τα μεγάλα οικονομικά αφεντικά που αναφέραμε έχουν φτιάξει ένα δυνατό πλέγμα συμμαχιών με τους πολιτικούς και κάνουν περίπου ότι θέλουν, ακόμη να ανεβάζουν και να κατεβάζουν πρωθυπουργούς. Καμιά φορά μπορεί να «τσακώνονται» ή να το παίζουν έτσι, αλλά στο τέλος έχουν όλοι έναν κοινό στόχο. Να ηγεμονεύουν τη ζωή μας. Τα άλλα είναι απλά «λόγια του αέρα». Όλα αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα την περίφημη απολιτικοποίηση της πολιτικής ζωής. Προσέξτε, όχι της κομματικής. Ο πολίτης δεν ενδιαφέρεται πια για τα κοινά αφού όλοι αυτοί οι κύριοι που μας ελέγχουν μας τροφο-

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Το Εκλογικό Σύστημα Δίκαιο ή Άδικο;

δοτούν με οτιδήποτε άλλο παρά με την πολιτική. Και έτσι η περίφημη δυτική Δημοκρατία είναι κενό γράμμα, μια φούσκα με όμορφα και παχιά λόγια! Αφού τα μεγάλα οικονομικά αφεντικά είναι αυτά που στην ουσία κυβερνούν τη χώρα με γνώμονα πως να ληστέψουν τον ιδρώτα του Λαού για να αυξήσουν τα πλούτη τους. Το ερώτημα που προβάλλει επιτακτικά όσο πλησιάζουν οι εκλογές της 14ης Σεπτεμβρίου είναι: Το εκλογικό Σύστημα της Αυστραλίας είναι δίκαιο ή άδικο;

ΠΟΛΛΑ έχουν γραφτεί για το εκλογικό σύστημα σε τούτη τη χώρα. Ένα σύστημα αναχρονιστικό και φυσικά άδικο, αφού κάποιες φορές στο παρελθόν δεν εκλέχτηκε το Κόμμα που συγκέντρωσε τις περισσότερες ψήφους. Γι'αυτό αφού οι Ομοσπονδιακές

εκλογές είναι ζήτημα ολίγου χρόνου πλέον, εσείς τι λέτε, είναι δίκαιο ή άδικο το εκλογικό σύστημα; Πολλοί λένε ότι πράγματι το ισχύον σήμερα εκλογικό σύστημα είναι άδικο. Ίσως να έχουν δίκαιο, γιατί υπάρχουν περιπτώσεις εκλογών που δεν εκλέγεται το Κόμμα που συγκέντρωσε περισσότερες ψήφους. Γιατί με τις ψήφους προτίμησης στερεί το δικαίωμα σε πολλούς πολιτικούς να εκλεγούν στη Βουλή, απλά επειδή ο πολιτικός τους αντίπαλος που συγκέντρωσε λιγότερες ψήφους, έχει τις ψήφους προτίμησης κάποιου μικρότερου Κόμματος. Για άλλους όμως το εκλογικό σύστημα είναι δίκαιο και μου έφεραν σαν παράδειγμα το Κόμμα της Πολίν Χάνσον. Μου είπαν ότι αν ίσχυε τότε το σύστημα της απλής αναλογικής σήμερα το Κόμμα της Πολίν Χάνσον θα ήταν

μια υπολογίσιμη πολιτική δύναμη στη χώρα.

ΕΜΕΙΣ θα επιμείνουμε ότι είναι άδικο και αναχρονιστικό το εκλογικό σύστημα. Και αυτή την άποψή μας τη στηρίζουμε στο ότι εκτός από το πρόβλημα με τις ψήφους προτίμησης που στερεί το δικαίωμα σε πολλούς πολιτικούς να εκλεγούν στη Βουλή, υπάρχει και το πρόβλημα που αντιμετωπίζει μια εκλεγμένη κυβέρνηση, στην οποία ο λαός δίνει εντολή να κυβερνήσει τη χώρα και να θέσει σε εφαρμογή τα διάφορα προγράμματά της. Τι συμβαίνει. Απλά στη Γερουσία αν έχουν την πλειοψηφία εδρών τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης, τότε τα νομοσχέδια της κυβέρνησης περνάνε από συμπληγάδες πέτρες και για να μην απορριφθούν πολλές φορές υποχρεώνεται η εκλεγμένη κυβέρνηση να κάνει κάτω από το τραπέζι μυστικές συμφωνίες με τα μικρότερα Κόμματα και τους Ανεξάρτητους Γερουσιαστές, για να εξασφαλίσει την ψήφο τους. Το έργο αυτό το έχουμε ξαναδεί πολλές φορές στο παρελθόν με τον πρωθυπουργό να κάνει υποχωρήσεις στα προγράμματά του που είχε υποσχεθεί προεκλογικώς για να εξασφαλίσει τις «πολύτιμες» ψήφους τους.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, οι Γερουσιαστές των Κομμάτων της Αντιπολίτευσης που έχουν ισορροπία δύναμης στη Γερουσία, ζητούν μερικές φορές αλλαγές στο πακέτο ενός προγράμματος που έχει υποσχεθεί η κυβέρνηση προεκλογικώς στο λαό. Αν η κυβέρνηση δεν υποχωρήσει σε αυτές τις αλλαγές, τότε το νομοσχέδιο θα καταψηφιστεί στην Άνω Βουλή κάτι που θα της στερήσει το δικαίωμα να προχωρήσει με τα προγράμματα για τα οποία την εξέλεξε ο Αυστραλιανός λαός. Και αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι πέρα για πέρα άδικο!

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555

Giorgio's will cater for birthdays, corporate functions, christenings and your next event.